

BAŞARI MI SEVGİ Mİ?

Futbolu ve dinamiklerini anlamak isteyen herkes en sonunda iki temel kavram arasında çok derinlerde bir çatışma yaşandığına şahit olacaktır. Bu kavramların en önemlisi; günümüzde adeta her şey haline gelen ona ulaşmak için çok şeyin ve şeylerin yapıldığı " başarı" ve diğeri ise göze, söze, gönüllere ve kulağa hoş gelen ama bir türlü ne olduğu, olacağını olması gerektiği anlaşılamayan; yanlış kullanılan ve içi sürekli boşaltılan bir kavram "sevgi"

Bu çatışmanın nedeni ise bence "hangisi daha önemli sorusu" ve yalnızca "tek bir doğru vardır" kısırdöngüsüdür.

Yaşam çelişkilerle doludur ve çok zaman birden fazla doğrular vardır. İnsanların hayatı olduğu gibi kavramak yerine olmasını istedikleri yaşama kendilerini hapsedmeleri ve bunun yarattığı saldırganlık, tatminsizlik, v e biraz da aç gözlülük bir araya gelince, insan kendini tutsak eden bir dizi yanlış zihinsel kalıplara kapılıp kalıyor.

İnsanı yıkıma götüren yanlış zihinsel modeller aynı zamanda " hangisi daha önemsiz sorusunu" gündeme getiriyor ki, evrende "hiç bir şeyin önemsiz ve değersiz olmadığını kavramak" ve "her şey bir şey için vardır olduğunu bilmek" bilgeliği önemini yitirmeye başlıyor.

Sevgi ve başarı veya başarı ve sevgi el ele giden ve biri olmadan diğerrinin de olamayacağı; birisi olmasa da bir şeylerin mutlaka eksik kalacağı bir durumdur aslında.

Ünlü bilgin Spinoza " bir dilimi ne kadar ince kesersen kes, her zaman iki yüzü vardır" der. Başarı varsa bir yerde sevgi de vardır. Başarı yoksa mutlaka orda sevgi de yoktur. Sevginin olamayacağı yerlerde çok şey kendiliğinden yok olacağı da doğrudur.

Sevgi ise Eric From'un deyimiyle emek, çaba ve bilgi isteyen; üzerinde bilgece çalışmayı gerektiren bir vericiliktir. Sevgi almaktan çok vermeye, var etmeye, odaklanmaya, üretmeye ve dolayısıyla başarıya götüren öne önemli özelliklerdir.

Bir yerlerde gerçekten başarı varsa orada zorluk, zorbalık, insanları kandırma, aldatma, hırs, ihtiras, iktidar mücadelesi, her şeyi kendine yontma, tek ve vazgeçilmez olmaya çalışma, kendinden başka kimseye önem ve değer vermeme yoktur. Eğer başarı varsa da kısa sürelidir ve geçicidir.

Gerçek ve kalıcı başarılar bilginin, emeğin, paylaşımın, hayal etmenin, birlikteliğin, işe yüreğini ve aklını koymanın, odaklanmanın, herkesi değerli ve önemli kılmanın ve sürekli gelişmeye odaklanmanın gücü ile vardır.

Tabii gerçekten bilene ve bilmek isteyenlere...

Turgay BİÇER